

Lífið í Svíþjóð

Birgitta Birgisdóttir

svæfingalæknir í Uppsölum

birgitta.birgisdottir@akademiska.se

Fyrir 27 árum lá leið fjölskyldunnar þangað sem við ætluðum aldrei að fara til að fullnema það sem ég ætlaði aldrei að verða – svæfingalæknir.

Við enduðum í Uppsölum í Svíþjóð þar sem ég stundaði sérnám í svæfingum og gjörgæslu á einu af stærstu háskóla-sjúkrahúsum landsins. Ætlunin var að fókusera á sérnámið, flýta sér að klára og flytja aftur heim eins fljótt og hægt væri, eða bara taka "Íslendinginn á þetta"!

Svæfing og gjörgæsla er ung sér-grein og það var mikil hvatning að fá að starfa með og kynna einum af helstu frumkvöðlum Svía í greininni. Það var ómetanlegt að heyra lýsingar á framþróun svæfinga sem sérfræðigreinar og hvað þessir frumkvöðlar gerðu til að bæta tækni og svæfingaaðferðir, sem væri sjálf-sagt ekki boðlegt í dag.

Sem ungur sérfræðingur vildi ég sjá og reyna meira og fékk tækifæri til að starfa á sjúkrahúsi spítalans sem gaf möguleika á því að heimsækja flest sjúkrahús í Svíþjóð og sjá landið úr lofti árið um kring. Að fljúga frá Álandseyjum í sólarupprás inn yfir sænska skerjagarðinn til Stokkhólms er í minningunni ómetanleg sjón.

Að sérnámi loknu fékk ég tækifæri til að einbeita mér að svæfingum og deyfingum tengdum kvennadeildinni og í mörg ár sem stjórnandi sem síðan leiddi til þátttöku í stjórn svæfingalækna fyrir

ófrískar konur í Svíþjóð og á Norður-löndunum með tilheyrandi kennslu og þróun.

Síðustu árin hef ég starfað sem framkvæmdastjóri svæfinga á Akademiska háskólasjúkrahúsinu í Uppsölum, í alþjóðlegu umhverfi sem er bæði krefjandi og gefandi. Það er alveg sama hvar maður er, áskoranirnar eru þær sömu. Þrátt fyrir að COVID-19 hafi leikið okkur grátt eins og alla aðra þá hefur okkur tekist hingað til að halda uppi mikilli framleiðni á skurðdeildum spítalans þökk sé reyndu og samheldnu starfsfólki.

Svíþjóð er land möguleikanna þegar kemur að útivist og íþróttum. Lengi fram- an af nutum við fjölskyldan að renna okkur á svigskíðum en seinna meir fengum við gönguskíða-bakteriuna sem erfitt er að lækna og gerir öllum gott. Að koma úr flatneskjunni í Uppsölum í helsta skíðaland Svía er einstök upplifun sem allir verða að prófa. Í gegnum árin höfum við farið ófár ferðir í Dalina, þar á meðal til Orsa sem býður upp á frábært gönguskíðaland. Ein besta minning frá ferðum okkar þangað var þegar við höfðum gengið 30 km, orðin þreytt, sveitt og svöng og gengum fram á lítið hús í skóginum þar sem vöfllur og súkkulaði var eldað á hlóðum. Þetta eru í minningunni bestu trakteringar sem við höfum nokkurn tíma fengið. Ekki langt þar frá er Mora þar sem

hin fræga Vasa-ganga endar. Að sjálfsgöðu höfum við fylgt Svíum og öðrum í spor Gustavs Vasa. Leiðin er 90 km þrekvirki sem allir með áhuga á gönguskíðum ættu að reyna. Fyrir okkur konur finnst síðan 30 km kvennaganga þar sem 10.000 kvensur safnast saman í keppni til að ná fram til Mora, hvattar af mökum og öðrum aðdáendum.

Uppsalar eru vel staðsettir, nálægt Stokkhólmi og alþjóðaflugvelli- num Arlanda. Það er tiltölulega stutt til sjávar og fjalla. Umhverfið einkennist af flatlendi og skógi sem erfitt var að sætta sig við í byrjun. Þetta er stúdentaborg sem vaknar til lífs að hausti en leggst í dvala yfir sumarið. Hér hafa margir þekktir Íslendingar alið manninn eins og Snorri Sturluson, Vigdís Finnbogadóttir og hér skrifaði Laxness *Ljós heimsins*.

Það er öllum hollt að búa erlendis, víkka sjóndeildarhringinn og kynna menningu annarra þjóða. Í fjarlægð lærir maður að meta landið sitt, náttúruna og heimahaga sína sem er ekki öllum gefið. Það er ekkert sem jafnast á við íslenska náttúru, friðsæld og hreina loftið. Við skulum ekki nefna íslenska sundlaugamenningu sem er eitt af því sem við söknum mest.

Þrátt fyrir bráðum 30 ár í Svíþjóð erum við enn Íslendingar.